

[Statsministeren.]

at der ogsaa har været en og anden Betsværing over, at Tempoet var lovlig stærkt med Hensyn til denne Sags Behandling — det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan jo skaffe Underretning hos sine Meningsfæller i Udvalget om, hvad deres Synspunkter i saa Henseende har været.

Til de ærede Ordførere, der har betværet sig over, at vi beholder Forslagene alt for længe her i Folketinget, maa jeg sige, at det har jo hidtil været at opfatte som et Forsøg paa at vise en hensynsfuld Adfærd overfor de ærede Oppositionspartier. Naar man i Folketingsudvalgene har siddet roligt Maaned efter Maaned og forhandlet med Venstres og de Konservatives Repræsentanter her i Tinget, hvor de er Mindretal, har det været at opfatte som en elskværdig, hensynsfuld og rimelig Form for de Forhandlinger, der bør føres i Rigsdagen. Men jeg tror ærligt talt, at der er vist for meget Hensyn overfor Mindretallet paa dette Omraade, og naar det ikke fører til noget som helst andet end demagogiske Taler af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, ja, saa er det vist bedre at lade Forslagene passere noget hastigere gennem Folketinget og faa dem over til Landstinget, saa kan Venstre og de Konservative jo afgøre, om de foretrækker denne Form for Forhandling.

Men trods al Hensyntagen, som hidtil er vist i denne Henseende, er det ingenlunde saa, at alting ligger i Folketinget. Det kan dog vist ikke være det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Mening, at Landstinget skikkelig sidder derovre uden at have den allermindste Skyld paa Samvittigheden. Hvorfor ligger Prisaftaleloven stadig i Landstinget, endskønt det er længe siden, at Venstre var med til at gennemføre den her i Folketinget? Det maa dog have en vis Interesse snart at blive klar over, hvordan Venstre i Landstinget stiller sig til en saadan Lov. Jeg haaber, at den ærede Ordfører, der interesserer sig for disse Anliggender, ogsaa vil tage sig af Prisaftaleloven, saadan at vi snart kan faa Landstingets Standpunkt til denne Sag at vide.

Og hvorfor ligger en Række Lovforslag i det hele taget ovre i Landstinget? Hvorfor kommer Loven om Købstadkommunernes Styrelse, om Landkommunernes Styrelse

ikke? Hvorfor har Lovforslaget om Kvægtuberkulose og Lovforslaget om Mælkekontrol hele Vinteren ligget i Landstinget? Hvorfor begraver man Loven om Skibshypotekasser og Loven om Skoleskib for Navigatorer? Hvorfor holder man igen paa Formueskatteloven, paa Jagtloven, paa Lukkeloven og paa Loven om Omdannelse af Hær og Flaade? Disse Lovforslag har ligget tilstrækkelig længe i Landstinget, og det er dog vel snart paa Tide, at Venstre, som interesserer sig for Sagerne, saaledes som vi har hørt det af den ærede Ordfører, gør sin Indflydelse gældende overfor den Del af Gruppen, som har Sæde i Landstinget.

Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at det gaar ganske ubemærket, hvad der saadan syltes, begraves og ødelægges ovre i Landstinget. Og det ærede Medlems Spaadom om Landstinget, der aldrig vilde blive opløst eller ophævet, eller hvad det var det ærede Medlem sagde, er der jo ingen Mennesker her i Landet, der regner for at være en Pibe Tobak værd. De Spaadomme, det ærede Medlem har fremsat tidligere, har altid vist sig at være for urigtige til, at nogen skulde regne dermed.

Nej, Landstinget har saa sandt sin Historie, ogsaa det nuværende Landsting; saaledes som det blev omdannet ved den store Grundlovsrevision, og det nuværende Landsting har med de reaktionære Kræfter, der fra første Færd blev sikret dette Landsting, tilvejebragt for sig selv et ganske anstændigt Synderegister, som ikke vil blive glemt, naar Tiden kommer.

Hvis vi vil tage en Række Lovarbejder frem, saa vil vi se Landstingets reaktionære Indflydelse paa disse. Enkebørnsloven, Loven om Fattighjælps Eftergivelse, Loven om Tjenestemændenes Stedtillæg og Konjunkturtillæg, Loven om Landarbejdernes Organisationsret, Huslejelovgivningen gennem forskellige Stadier, Brændselshjælp til de gamle, Hjelpekassetilskuddet, Grundskyld, Banklov og Jordlovgivning. Disse og en Række andre Lovforslag fra denne Periode siden 1918, da Landstinget i sin nuværende Skikkelse begyndte sin Gerning, bærer umiskendeligt Vidnesbyrd om Landstingsflertallets reaktionære Indflydelse paa Lovgivningen. Og tager jeg Militærbudgetterne, ser jeg, hvorledes Landstinget den ene